

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/170/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113215723
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5113215723.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: Najvyšší súd SR, so sídlom Župné námestie 13, 814 90 Bratislava, IČO 165581, proti žalovanému: M. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, G. D. O., v konaní o zaplatenie 1,87 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 8C/183/2013-64 zo dňa 25. apríla 2016, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

O ich výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č.k. 8C/183/2013-64 zo dňa 25. apríla 2016 zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi 1,87 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1,87 eur od 22.11.2012 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobou o dňa 29.1.2013 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia žalovanej sumy na tom skutkovom a právnom základe, že žalobca ako povinná osoba podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám na základe žiadosti z 18.4.2012 o poskytnutie informácií, informoval žalovaného o výške nákladov na sprístupnenie informácií a vyzval ho v oznámení o vybavení žiadosti o poskytnutie informácie 27.4.2012 na ich úhradu. Túto výzvu na úhradu nákladov na sprístupnenie žalovaný prevzal 10.5.2012. Informácie požadované v žiadosti žalovaný prevzal 12.11.2012. Žalobca postupoval v súlade so zákonom č. 211/2000 Z.z. a vyhláškou Ministerstva financií SR č. 481/2000 Z.z. o podrobnostiach úhrady nákladov na sprístupnenie informácií, pričom výšku nákladov na sprístupnenie informácií, ktoré požadoval žalovaný, určil podľa sadzobníka úhrad nákladov v súvislosti s poskytovaním informácií podľa § 21 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z., ktorý sadzobník žalobca ako jednu z povinne zverejňovaných informácií zverejňuje na svojom webovom sídle. Žalovaný si svoju povinnosť náklady uhradiť nesplnil.

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Namietal nedostatok právomoci súdu rozhodovať danú vec patriacu do špeciálnej právomoci správneho orgánu, nakoľko nejde o súkromnú vec, ale o vec finančnú z oblasti správneho práva. Namietal vecnú a miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Žilina. Nároky považoval za neopodstatnené, nakoľko žalobca mu svojimi rozhodnutiami spôsobil nemajetkovú ujmu a žalobcom uplatnené práva boli/budú riešené kompenzačnou námietkou a tým zanikli. Poukázal na stav, v ktorom žalobca sám rozhoduje o svojich vecných nákladoch a pritom ako štátny orgán tiež patrí k porušovateľom zákona. Nároky považuje žalovaný za prehnané a nezodpovedajúce reálnym nárokom a nákladom

skutočne vynaloženým na poskytnutie informácií. Trval na tom, že spor nie je predmetom súkromného, ale verejného práva. Tiež namietal neúplné zistenie preskúmaných okolností a postup súdov, ktoré v jeho veciach rozhodli neverejne. Žalovaný tiež namietal nepreskúmateľnosť primeranosti daných nákladov a namietal, že nevznikli nároky na reparované poštovné, lebo správny orgán vždy vlastné rozhodnutia na vlastné náklady a proti každej žiadosti boli takmer vždy vydané rozhodnutia o čiastočnom odmietnutí a anonymizovaní, takže to, že spolu s týmito rozhodnutiami mu Najvyšší súd SR doručil aj sprístupnenú informáciu, čo neznamená možnosť prenášať na žalobcu poštové náklady v miere 100 %. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal preukázať z oznámenia výšky vecných nákladov v súvislosti s poskytovaním informácií zo dňa 27.4.2012, doručeného žalovanému dňa 10.5.2012, že žalobca podľa sadzobníka úhrad nákladov v súvislosti s poskytovaním informácií za vyhotovenie judikátov a rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky určil náklady za 5 strán (0,40 eur), obálky s doručenkou B6 (0,07 eur) a náklady spojené s odoslaním informácie podľa aktuálneho cenníka poštových služieb (1,40 eur), spolu 1,87 eur a zároveň vyzval žalovaného, aby poplatok 1,87 eur zaplatil do 10 dní od prevzatia výzvy.

Súd prvej inštancie vec správne posúdil podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, § 7 ods. 1 O.s.p., § 84 O.s.p., § 85 ods. 1 O.s.p., § 1 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb., § 2 zák. č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám, § 5 ods. 1 písm. f), § 18, § 21 zák. č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám, § 1, § 2, § 3 vyhl. č. 481/2000 Z.z. o podrobnostiach úhrady nákladov za sprístupnenie informácií, § 488 a § 489 Občianskeho zákonníka.

Žalobca si uplatnil náhradu materiálnych nákladov spojených s poskytutím informácií, keď pri rozhodovaní o poskytnutí týchto informácií konal ako povinná osoba, t.j. ako správny orgán v správnom konaní, ktorému zákon výslovne vymedzuje určitú právomoc, t.j. určité oprávnenia a určité povinnosti v oblasti verejnej správy. V ust. § 18 zák. č. 211/2000 Z.z. zákon zveril žalobcovi právomoc rozhodovať o žiadosti žalovaného na poskytnutie informácií. Sprístupnením informácií na základe zákonom zverenej právomoci rozhodol o práve žalovaného na slobodný prístup k týmto informáciám, pričom rozhodol v oblasti verejnej správy, ktorá sa realizuje ako prejav výkonnej moci v štáte. Preto súd ustálil, že mal právomoc vo veci konať, a preto sa jedná o spor súkromného a nie verejného charakteru. Rovnako aj pokiaľ sa týka vznesenej námietky miestnej a vecnej príslušnosti, súd ustálil, že táto námietka je nedôvodná, nakoľko vecná príslušnosť tamajšieho súdu prejednať v prvom stupni vyplynula z ust. § 9 ods. 1 O.s.p. a postup súdu bol daný lustračnou činnosťou vo vzťahu k bydlisku žalovaného. Teda všeobecným súdom žalovaného je tamajší súd, pretože žalovaný mal v jeho obvode svoje bydlisko. Súd neuznal námietku nepreskúmateľnosti primeranosti daných nákladov, lebo žalobca ich odôvodnil v súlade so zákonom na základe sadzobníka. Aj pri námietke žalovaného k povahe toho, že správny orgán doručuje vlastné rozhodnutia na vlastné náklady a proti každej žiadosti mali byť takmer vždy vydané rozhodnutia o čiastočnom odmietnutí a anonymizovaní, súd poukázal na to, že činnosť žalovaného sa uskutočňovala v rámci žiadosti o poskytnutie informácie zo strany žalobcu. Obsah informácie a sprievodné rozhodnutia žalobcu na základe žiadosti žalovaného neboli predmetom tohto konania, lebo to meritom by mohol nechať žalovaný preskúmať v správnom konaní. Činnosť žalovaného sa uskutočňovala v rámci žiadosti o poskytnutie informácie zo strany žalobcu, a preto nebol racionálny dôvod na delenie podielu poštových nákladov na žalobcu a žalovaného z dôvodu vyhovenia žiadosti žalovaného o podanie informácie. S poukazom na uvedené žalobe vyhovel a zároveň priznal žalobcovi uplatnený 8,75 % úrok z omeškania zo žalovanej sumy od 13.5.2012 do zaplatenia podľa ust. § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 a prechodným ustanovením § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Keďže žalobca si náhradu trov konania neuplatnil, rozhodol tak, že ju žalobcovi nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V odvolaní uviedol, že v rozsudku vyčíta nezákonné antidatovanie, keď mal byť údajne vydaný 25.4.2016, pričom doručený bol bez udania verejného vyhlásenia až 20.12.2017, čo je zrejme rok a pol po vyhlásení. Ďalej namietal, že náhradu trov si mal správny orgán sám vyriešiť v správnom konaní ako náklady správneho konania, čím je daný aj charakter predmetnej pohľadávky z verejného práva ako trovy správneho konania a k pohľadávkam z verejného práva nemožno prisúdiť aj úroky z omeškania, ak žiaden verejný zákon vo verejnej sfére toto explicitne neustanovuje. Podľa odvolateľa žalovaný nie je ani vecne ani procesne aktívne legitimovaný, keďže náklady vznikli nie Najvyššiemu súdu SR, ale jeho kancelárii, a to sú dva rozdielne subjekty. Pokiaľ súd poukazuje na to, že náhrada nákladov za sprístupnenie informácií je príjmom povinnej osoby v sfére súkromného práva, je nezmyslom, nejde o podnikanie, ale reparovanie materiálnych nákladov vynaložených správnym orgánom z verejného rozpočtu výlučne pri úradnej činnosti, je stále pohľadávkou z verejného procesného práva. Preto navrhol napadnutý rozsudok zrušiť,

konanie zastaviť a vec postúpiť správne orgánu, inak zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu, ak žalobu sám odvolací súd nezamietne ex officio.

3. V dôsledku podaného odvolania bol spis predložený na rozhodnutie o odvolaní Krajskému súdu v Žiline. Odvolací súd predovšetkým konštatuje, že pokiaľ súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (zák. č. 99/1963 Zb. v znení zmien a doplnkov), tento stratil účinnosť ku dňu 30.6.2016, v dôsledku nadobudnutia účinnosti nových civilných procesných kódexov, a to v tomto prípade zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“). Odvolací súd bol potom povinný pri svojom procesnom postupe a rozhodovaní aplikovať uvedenú novú právnu úpravu (§ 470 ods. 1 CSP) s tým, že účinky procesných úkonov súdu prvej inštancie ostali zachované (§ 470 ods. 2 CSP). Ďalej odvolací súd uvádza, že v ďalšej časti odôvodnenia prispôbil terminológiu novej právnej úprave.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu ustanovenom v § 379 CSP, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť, pretože napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, a preto ho podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. Podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Predmetom preskúmaného rozhodnutia bola náhrada materiálnych nákladov spojených s poskytnutím informácií žalovanému v zmysle zák. č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalovaného je predmetom odvolacieho prieskumu posúdenie, či súd prvej inštancie právne a správne posúdil nárok žalobcu.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotení toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie danej veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na cit. ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie, ktorý na vec aplikoval správne hmotno-právne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne právne vyložil. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi.

8. Odvolací súd sa riadiac sa uvádzaným preto rozsudok súdu prvej inštancie vrátane rovnako vecne správneho závislého výroku o náhrade trov konania podľa ust. § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti rozsudok potvrdil.

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 v spojitosti s § 396 ods. 1 CSP, pričom v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

10. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)